

แผนการสอนประจำบทที่ 1

หัวข้อเนื้อหาประจำบท

ความหมายของกลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรม
ประวัติความเป็นมาของการบริหารงานอุตสาหกรรม
ขอบข่ายกลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรม
ความสำคัญของกลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรม
ลักษณะของธุรกิจการประกอบการอุตสาหกรรม
ประเภทของอุตสาหกรรมเพื่อการบริหารงาน
ประโยชน์ของการบริหารกลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรม

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อผู้เรียนเรียนจบบทเรียนแล้ว ผู้เรียนมีความสามารถ ดังนี้

1. บอกความหมาย ความเป็นมา ความสำคัญของกลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรมได้
2. อธิบายถึงแหล่งข้อมูลพื้นฐาน ที่นำมาใช้ประกอบการพิจารณาในส่วนของความรู้ทั่วไปของกลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรมได้
3. อธิบายถึงองค์ประกอบ ประเภท และบทบาทของการใช้กลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรมในภาคอุตสาหกรรมขั้นพื้นฐานได้
4. วิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรมได้
5. บอกถึงประโยชน์กลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในประเทศได้

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนรู้

1. ทบทวน บรรยาย และ สรุปเรียน
2. อธิบาย ซักถามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. ศึกษาเอกสารประกอบคำสอน วิชา กลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรม
4. นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเว็บไซต์ : www.slideplayer.in.th
5. การตอบคำถามประจำบท

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารคำสอนวิชา กลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรม
2. สื่อประกอบการเรียนรู้ Microsoft Power Point
3. สืบค้นจาก เว็บไซต์ www.slideplayer.in.th
4. เป็นสื่อพื้นฐานประจำห้อง
5. คำถามประจำบท

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
2. สังเกตการอภิปราย ซักถาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชั้นเรียน
3. ตรวจสอบผลการตอบคำถามประจำบท

บทที่ 1

บทนำ

โดยปกติทั่วไปหากพูดถึงคำว่า “กลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรม” หรือ “Industrial Management Strategies” ซึ่งในการบริหารงานองค์กรที่มีขนาดใหญ่อย่างอุตสาหกรรมจำเป็นจะต้องมีกลยุทธ์ในการวางแผนงานในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นคนหรืองานล้วนแล้วแต่ต้องมีกลยุทธ์ในการวางแผนงานการบริหารงานทั้งสิ้น กลยุทธ์ในการบริหารคนจำเป็นต้องใช้หลักของมนุษยสัมพันธ์เพราะมนุษยสัมพันธ์มีบทบาทและมีส่วนสำคัญเกี่ยวกับการประสานงานเป็นอย่างมากและอีกส่วนหนึ่งที่จำเป็นต้องใช้กลยุทธ์คือการบริหารงานอุตสาหกรรม

สภาพการณ์ที่เกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจ สิ่งที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อหลายด้านด้วยกันและส่งผลในนัยยะสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อคุณภาพชีวิตของคน (Quality of life) สังคม ประเทศและโลกเช่นทางด้านเศรษฐกิจ (Economics Sector) สภาพการณ์คล่องตัวทางการค้าการขาย การเงิน การธนาคาร และการออม 2 ทางด้านแรงงาน (Labour force/Employment) และการจ้างงาน สภาพการจ้างงาน การว่างงาน ชีตความสามารถของแรงงาน และความต้องการแรงงานตามวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบการ ความสอดคล้องและความสัมพันธ์ที่มีนัยยะซึ่งกระบวนการบริหารงานจะต้องมียุทธวิธีที่เหมาะสมกับการนำมาบริหารงานซึ่งในการที่จะบริหารงานอุตสาหกรรมได้บรรลุเป้าหมายจำเป็นจะต้องมีความรู้พื้นฐานที่ดีซึ่งจะสามารถทำให้การกลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรมมีคุณภาพ ซึ่ง จะต้องประกอบด้วย ประวัติและความเป็นมา ความรู้พื้นฐานในด้าน ขอบข่ายกลยุทธ์ ความสำคัญการแบ่งหมวดหมู่ของธุรกิจการประกอบการภาคอุตสาหกรรมพื้นฐานและประเภทของอุตสาหกรรมเพื่อการบริหารงานโดยที่ “กลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรม” ยังคงมีความหมายและขอบเขตอีกมากมาย ดังจะกล่าวต่อไปนี้

ความหมายของกลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรม

กลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรม ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Industrial Management Strategies พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542

อดีตที่ผ่านมากระบวนการบริหารงานอุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นในด้านการบริหารงานการผลิตหรือกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทาง เศรษฐกิจ หรือ ทางการตลาด การเงิน แรงงาน ไม่ได้ไม่

ความสลับซับซ้อนมากขึ้น และไม่ต้องอาศัยกลยุทธ์ในการแข่งขันมากมายนักเหมือนในปัจจุบันนี้ จนกระทั่งเมื่อมีการปฏิวัติอุตสาหกรรมเกิดขึ้นในโลก (ประมาณปี ค.ศ 1880 เป็นต้นมา) ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมากอันมีผลทำให้เศรษฐกิจสังคมการเมืองมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก ตลอดจนมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเริ่มเป็นที่ยอมรับและขยายตัวมากขึ้นมีการพัฒนามากขึ้นเป็นลำดับซึ่งจากการแข่งขันสูงขึ้นนี้ทำให้การแข่งขันในการบริหารงานในด้านการจัดการจึงต้องมีการนำกลยุทธ์เข้ามาแข่งขันในตลาดอุตสาหกรรมปัจจุบัน

ซึ่งถึงแม้ว่าคำว่า “กลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรม” จะยังไม่มี ความหมายที่แน่นอน และคลุมเครือซึ่งไม่มีผู้ให้ความหมายแต่ถ้าวิเคราะห์ความหมายและมีผู้ให้ความหมายจึงได้แยกคำแล้วก็จะพบถึงความหมายของคำว่า “กลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรม” ได้คือ

คำว่า “กลยุทธ์”(Strategy) มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย มีความแตกต่างกัน ดังนี้ พิตส์ และเล Pitts and Lei (2000 : 6) กล่าวว่า กลยุทธ์หมายถึง ความคิด (Ideas) แผนงาน (Plans) และการกระทำ (Actions) ต่าง ๆ ที่บริษัทนำมาใช้เพื่อให้เกิดความสำเร็จเหนือคู่แข่ง กลยุทธ์จะถูกออกแบบขึ้นเพื่อช่วยบริษัทบรรลุผลสำเร็จ มีความเป็นต่อหรือความได้เปรียบในการแข่งขัน (Competitive Advantage) ซึ่งความได้เปรียบทางการแข่งขันมาจากความสามารถของบริษัทที่จะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้เด่นชัดมากกว่า หรือมีประสิทธิภาพหรือคู่แข่ง

เชอร์เมอร์ฮอร์น (Schermerhorn, 2002 : 203) กล่าวว่า กลยุทธ์หมายถึง แผนแม่บทหรือแผนปฏิบัติการหลักสำคัญขององค์กร (Comprehensive Action Plan) ซึ่งองค์การใช้เป็นตัวกำหนดทิศทางการดำเนินงานระยะยาว รวมทั้งใช้เพื่อเป็นแนวทางในการใช้ทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยทำให้ได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยั่งยืน (Sustainable Competitive Advantage) กลยุทธ์จะมุ่งเน้นการนำมาใช้ในสภาวะการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่มีการแข่งขัน (Competitive Environment) อันแสดงถึง “การคาดการณ์ที่ดีที่สุด” (Best Guess) ในสิ่งที่ต้องการกระทำเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะเกิดผลสำเร็จในอนาคตในขณะที่เผชิญอยู่กับคู่แข่ง หรือแม้แต่ในสภาวะการณ์ที่เกิดการเปลี่ยนแปลง

ไพโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา (2545 : 16) กล่าวว่า กลยุทธ์ (Strategy) มีที่มาจากรากศัพท์ภาษากรีกว่า Strategic ซึ่งหมายความว่าศาสตร์และศิลป์ในการบังคับบัญชากองทัพ ซึ่งเป็นศัพท์ทางการทหาร .

สมาลี จิระจรัส (2548 : 23) กล่าวว่า กลยุทธ์ (Strategy) ว่าเป็นวิธีในการปฏิบัติที่องค์กรเลือกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุยังเป้าหมายที่กำหนดไว้ในอนาคตจากสภาพปัจจุบันที่เป็นอยู่

สุพานี สฤกษ์วานิช (2552 : 361) กล่าวว่า กลยุทธ์ (Strategy) คือ แผนงานสำคัญที่องค์กรจะใช้เป็นแนวทางในการบรรลุสู่เป้าหมายหลักขององค์กร

สรุปได้ว่า กลยุทธ์ หมายถึง แผนงานหรือแนวปฏิบัติที่ระบุเป้าหมายในอนาคต โดยทำหน้าที่เป็นเครื่องมือของผู้บริหาร มีเป้าหมายที่ต้องการให้องค์กรบรรลุประสิทธิผลที่ตั้งไว้

จะเห็นได้ว่านักวิชาการได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับ “กลยุทธ์” เป็นกระบวนการที่จะสามารถวางแผนปฏิบัติให้องค์กรสามารถเลือกใช้เครื่องมือในการวางแผนให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในปัจจุบันและบรรลุไปถึงอนาคต

ส่วนคำว่า “การบริหาร” (Administration) มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย มีความแตกต่างกัน ดังนี้

สุรัสวดี ราชกุลชัย (2543 : 3) กล่าวว่า “การบริหาร” (Administration) และ “การจัดการ” (Management) มีความหมายแตกต่างกันเล็กน้อย โดยการบริหารจะสนใจและสัมพันธ์กับการกำหนดนโยบายไปลงมือปฏิบัติ นักวิชาการบางท่านให้ความเห็นว่าการบริหารใช้ในภาครัฐ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545 : 18-19) กล่าวว่า ความหมายของคำว่า “การบริหารจัดการ” และ “การจัดการ” ได้ดังนี้ การบริหาร (Administration) จะใช้ในการบริหารระดับสูงโดยเน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนของผู้บริหารระดับสูง เป็นคำนิยมใช้ในการ (Administrator) จะหมายถึง ผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในองค์กรของรัฐ หรือองค์กรที่ไม่มุ่งหวังกำไรส่วน การจัดการ (Management) จะเน้นการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบาย (แผนที่วางไว้) ซึ่งนิยมใช้ในการจัดการธุรกิจ (Business Management) ส่วนคำว่า “ผู้จัดการ” (Manager) จะหมายถึง บุคคลที่ทำงานให้สำเร็จโดยใช้บุคคลอื่น ผู้จัดการไม่ใช่คนที่ทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง แต่จะเป็นผู้วางแผน แบ่งงานจัดสรรคนและดูแลการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทำงานเพื่อความสำเร็จของหน่วยงาน

สรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึงวิธีการและเทคนิคในหลายด้านมาใช้ในการดำเนินงานขององค์กรเพื่อที่จะเป็นการบริหารงานที่มีความสัมพันธ์กับการกำหนดนโยบายขององค์กรให้บรรลุตามที่ตั้งเป้าไว้

คำว่า “อุตสาหกรรม”(Industrial) มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลายและมีความหมายมายาวนานซึ่ง มีความแตกต่างกันโดยในแต่ละความหมายจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการนำไปประยุกต์ใช้ในหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ได้ให้ความหมายของอุตสาหกรรมว่า “การทำสิ่งของเพื่อให้เกิดผลประโยชน์เป็นกำไรการประกอบธุรกิจขนาดใหญ่ที่ต้องใช้แรงงานและทุนมาก”

พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2502 ได้ให้ความหมายของอุตสาหกรรมว่า “เป็นการประกอบอุตสาหกรรมรวมตลอดไปถึงการทำหัตถกรรมการค้าเนินกรรมวิธีและการซ่อมสิ่งของการทำเหมืองแร่การผลิตและการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าหรือพลังงานอย่างอื่นการขนส่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการก่อสร้างการปรับปรุงพื้นที่และเกษตรกรรมพาณิชย์”

พระราชบัญญัติโรงงานพ.ศ. 2512 ได้ให้ความหมายของอุตสาหกรรมโรงงานว่า “อาคารสถานที่หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ 2 แรงม้าขึ้นไปหรือใช้คนงานตั้งแต่ 7 คนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตามเพื่อใช้สำหรับผลิตประกอบบรรจุซ่อมซ่อมบำรุงทดสอบปรับปรุงแปรสภาพหรือทำลายสิ่งใด ๆ ทั้งนี้ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกระทรวง”

สรุปได้ว่า อุตสาหกรรม หมายถึง การประกอบธุรกิจต่าง ๆ ที่จะต้องอาศัย วัตถุดิบ เงินทุน และ แรงงาน เพื่อมาผสมผสานกันเพื่อที่ผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์รวมไปถึงงานบริการสำหรับที่ จะต้องซื้อขายกันในตลาดธุรกิจ

เพราะฉะนั้น กลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรม หมายถึง กระบวนการที่จะสามารถวางแผนการปฏิบัติการโดยใช้เครื่องมือในการวางแผนในการบริหารงานให้มีความสัมพันธ์กับการกำหนดนโยบายขององค์กรที่ตั้งไว้ โดยอาศัย วัตถุดิบ เงินทุน และ แรงงาน เพื่อมาผสมผสานกันเพื่อที่ผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์รวมไปถึงงานบริการสำหรับที่ จะต้องซื้อขายกันในตลาดธุรกิจ

ประวัติความเป็นมาของการบริหารงานอุตสาหกรรม

การจัดการอุตสาหกรรมมีประวัติการบริหารงานอันยาวนานซึ่งมีหลักการและแนวคิดในการบริหารงานมาดังนี้ (วิชัย แหวนเพชร. 2548)

การจัดการในระยะเริ่มต้น 1950 BC ยุคบาบิโลน “หลักการของอัตราค่าจ้างต่ำสุด” 1644 BC ชาวจีน “การแบ่งกลุ่มคนงาน” (Division of Labors) 1300 BC ชาวอียิปต์โบราณ บริหารจัดการคล้ายระบบราชการ ชาวกรีกโบราณ

การจัดการในระยะเริ่มต้น 469-399 BC โซเครตีส (Socrates) แสดงความเห็นเกี่ยวกับการศึกษาความสามารถของคนงาน การพัฒนาการจัดการแพร่หลายไปยังโรงงานอุตสาหกรรมในอังกฤษ เช่น คู่มือการปฏิบัติงาน แผนการสวัสดิการคนงาน (Welfare Plan) การคิดค่าโสหุ้ย (Overhead ; OH) อัดัมสมิธ (Adam Smith) กล่าวว่า “การเพิ่มผลผลิตจากคนงาน” โดยการแบ่ง

งานตามความชำนาญ และการให้ค่าจ้างแก่คนงาน อัดัม :: คนเลือกทางเลือกที่ให้ผลตอบแทน เศรษฐกิจกับพวกเขาสูงสุด สมัยก่อน ไม่ได้มองว่า คนไม่มีความสำคัญ แต่มองว่า คนถูกจูงใจด้วย ผลตอบแทนเศรษฐกิจ และพวกเขาเลือกทางเลือกที่ให้ผลตอบแทนการเงินกับพวกเขามากที่สุด ดังนั้น ถ้าต้องการให้พนักงานทำงานหนักแล้ว ผู้บริหารควรจูงใจพวกเขาด้วยผลตอบแทนทางการเงิน

อัดัมสมิธ เสนอหลักความได้เปรียบทางเศรษฐศาสตร์ การแบ่งงานกันทำ (Division of Labor) จะทำให้เกิดความชำนาญเฉพาะ (Specialization) โดยยกตัวอย่าง คนงานทำเข็มหมุด (Pin Industry) โดยใช้คนงาน 10 คน หากทำคนเดียวทุกกระบวนการ อาจทำได้เพียงคนละ 10 เล่ม แต่หากแบ่งงานกันทำสามารถทำได้รวมถึง 48,000 เล่ม ต่อวัน

การปฏิวัติอุตสาหกรรม (Industrial Revolution) อังกฤษ ปี 1700 – 1800 ช่วงของการประดิษฐ์สิ่งต่างๆ + M/C ผลการปฏิวัติส่งผลต่อระบบการบริหารอุตสาหกรรมในเวลาต่อมา เครื่องกรอด้วย เครื่องกรอด้วยโดยใช้พลังงานจากน้ำ เครื่องปั่นด้ายของ แซมมวล ครอมตัน

การปฏิวัติอุตสาหกรรม (Industrial Revolution) เครื่องทอผ้าของการ์ดไรท์ (Wright Card) เครื่องจักรไอน้ำของวัตต์และนิวโคเมน (1769) การฟอกโดยใช้สารคลอรีนของเบอร์ทโทลเล็ท เครื่องกลึงของมอดสเลย์ การผลิตเชิงมวล (Mass Production System)

การจัดการระยะเริ่มต้นใน U.S.A. ปี 1790 เริ่มที่อุตสาหกรรมการทอผ้า เน้นแก้ปัญหาที่เกิดจาก M/C tools มากกว่า Man Material ทำให้ผู้บริหารมองข้ามกระบวนการจัดการที่สำคัญไป เช่น การจัดหน่วยงาน การอำนาจการ หรือการควบคุม นักจัดการที่สำคัญคือ เฟรเดอริกเทย์เลอร์ (Frederick Winslow Taylor) ช่วงสงครามกลางเมืองใน USA. (Civil War) เทย์เลอร์ (Taylor) “บิดาแห่งการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์” “บิดาแห่งวิศวกรรมอุตสาหกรรม” (The Father of Scientific Management) เทย์เลอร์ (1911) พัฒนาการบริหารเชิงวิทยาศาสตร์ (วิทยาศาสตร์ประยุกต์กับการจัดการอุตสาหกรรม) โดยหาวิธีการทำงานที่เป็นมาตรฐานและการจูงใจให้คนงานทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เทย์เลอร์ มีประสบการณ์ในการทำงานในโรงงาน ทำให้รู้สภาพการทำงานที่แท้จริง และได้เคยสัมผัสปัญหาจากคนงานระดับล่าง ทำให้เขาสนใจในคนงาน ค่าจ้างสำหรับคนงาน และวิธีที่จะกำหนดค่าจ้างสำหรับคนงาน

โดยกรณีที่มาตรฐานกำหนดไว้ว่าต้องผลิตสินค้าได้วันละ 240 หน่วย อัตราค่าจ้างต่อหน่วยเท่ากับ 0.40 บาท สำหรับระดับการผลิตตั้งแต่ 0-239 หน่วย แต่ในกรณีที่ คนงานผลิตได้ 240 หน่วยภายในหนึ่งวัน อัตราค่าจ้างต่อหน่วยเท่ากับ 0.50 บาท สำหรับทุกๆ หน่วยที่ผลิตได้ เทย์เลอร์ เห็นว่า ค่าจ้างควรมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการผลิต ผู้บริหารไม่ควรรับประกันค่าจ้างต่อวันโดยที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับผลผลิต

แนวคิดการจัดการต้องมี 4 หน้าที่หลัก การจัดการต้องพัฒนาหลักการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับงานแต่ละส่วน (สังเกตและวิเคราะห์) การจัดการต้องสามารถคัดเลือก ฝึกฝน และพัฒนาคน อย่างมีหลักการ (ใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์) คือ

1. สังเกตและวิเคราะห์โดยใช้การศึกษาเวลาเพื่อกำหนดอัตราการผลิตที่ดีที่สุด
2. คัดเลือกคนงานที่ดีที่สุดโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และฝึกอบรมตามลำดับขั้นตอนที่ คาดให้เขาต้องปฏิบัติ
3. ร่วมมือกับคนงานเพื่อความมั่นใจว่างานได้ทำไปตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้
4. แบ่งงานกันทำระหว่างผู้บริหารและคนงาน ผู้บริหารควรรับผิดชอบการวางแผนและการเตรียมงานแทนที่จะเป็นหน้าที่ของคนงานแต่ละคน

แนวคิดการจัดการต้องมี 4 หน้าที่หลัก ผู้บริหารต้องให้ความร่วมมือกับคนงานอย่างเต็มที่ เพื่อให้งานทุกงานถูกต้องและพัฒนาโดยใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ ในอดีตคนงานจะมีส่วน รับผิดชอบในงานมากกว่าผู้บริหาร แต่ในอนาคตผู้บริหารมีส่วนรับผิดชอบในงานมากกว่าคนงาน

หลักการสำคัญของการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ (1900) หลักการศึกษาเวลา (Time Study Principles) หลักการกำหนดหน่วยค่าจ้าง (Price Rate Principles) หลักการของการแยกงาน วางแผนออกจากการปฏิบัติการ (Separation of Planning from Performance Principles) เป้าหมายของของวิธีการบริหารแบบวิทยาศาสตร์ คือ การกำหนดวิธีการที่ดีที่สุดในการปฏิบัติงาน ของคนงานแต่ละคนโดยการสังเกตและการวิเคราะห์

หลักการสำคัญของการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ (1900) หลักการทำงานแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Methods of Work Principles) หลักการควบคุมโดยฝ่ายจัดการ (Managerial-control Principles) หลักการจัดระเบียบการปฏิบัติงาน (Function-management Principles) หลักการของเทย์เลอร์ (Taylor) เน้นผลผลิตจากคนงานเป็นหลัก ถูกวิจารณ์ “มองคนเป็น เครื่องจักร”

แนวคิดทางการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ อื่นๆ เช่น เฮนรี แกนต์ (Henry L. Gantt, 1912) สนใจเกี่ยวกับคนมากกว่าตัวงาน โดยเฉพาะจิตวิทยาต่อคนงาน เน้นศีลธรรม จรรยาบรรณ การให้รางวัลแทนเงิน พัฒนาแผนภูมิแกนต์ (Gantt Chart)

นอกจากนี้แฟรงค์ และกริบเบิร์ต (Frank and Lillian Gibreth, 1911) สนใจวิธี การทำงานของคนงาน แฟรงค์ ::: การพัฒนาการศึกษาการเคลื่อนไหว (Motion Study) ลิลเลียน ::: การใช้แผนภูมิต่างๆ รวมทั้งการใช้รูปถ่ายของการเคลื่อนไหวช่วยในการวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงวิธีการ ทำงาน และ แฮม มิงตัน ฮีเมอร์สัน (Harrington Emerson) ได้มีแนวคิดยืดหยุ่นกว่าเทย์ (Taylor)

พยายามที่จะประยุกต์แนวคิดของการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ให้กว้างขึ้นในระดับขององค์กร เน้นให้ความสำคัญกับการจัดการองค์กรที่ถูกต้องเพื่อผลผลิตสูงสุด

ส่วน เฮนรี ฟาโยร์ (Henri Fayor) กล่าวว่ามุมมองของระดับผู้บริหาร องค์กรประกอบมูลฐานของการจัดการมี 5 ประการ คือ การวางแผน การจัดหน่วย การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม แนวคิดทางการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ อื่นๆ (ต่อ) Henry Ford (1913) ::: ผลิตรถยนต์คันแรกของโลก (Ford Model T) ลดเวลาประกอบรถ จาก 728 ชม. เป็น 1.5 ชม.

ต่อมาเป็นช่วงของแนวคิดการจัดการเชิงมนุษยสัมพันธ์ (1917) (Human Relation Management) ให้ความสำคัญกับความต้องการทางด้านสังคมและทัศนคติของบุคคล นักมนุษยสัมพันธ์เชื่อว่า คนงานไม่ได้ตอบสนอง “อย่างมีเหตุผล” เสมอไปกับกฎ สายบังคับบัญชา และสิ่งจูงใจทางด้านเศรษฐกิจ

ซึ่งแนวคิดดังกล่าวมีนักวิชาการที่สำคัญ เช่น แมรี่ ปากเกอร์ ฟอลเลต (Mary Parker Follet) เน้นหลักมนุษยสัมพันธ์ในการจัดการ ต้องเข้าใจถึงความต้องการของคน เมื่อได้รับการสนองตอบจะสามารถทำให้เกิดความร่วมมือในการทำงานของหน่วยงานได้ นอกจากนี้ เอลตัน เมโย ได้ทำการทดลอง Elton Mayo ที่ ฮอว์ทอร์น (Hawthorne) เรื่องแสงสว่าง การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมการทำงาน สรุป ทัศนคติของคนงานที่มีต่องานการบริหารงานและกลุ่มงานเป็นสิ่งที่มีความผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิต ผลิตสินค้าในห้องทดลอง โดยมีระดับผลผลิตตามเกณฑ์ สรุปกลุ่มงานที่ไม่เป็นทางการมีอยู่ภายในสถานที่ทำงาน ปัจจัยที่ไม่ใช่ปัจจัยเศรษฐกิจมีผลต่อพฤติกรรม

สรุปการทดลองของ Mayo คนเป็นสิ่งมีชีวิต ไม่ใช่เครื่องจักร รางวัลทางจิตใจไม่ใช่ตัวเงิน มีผลต่อการจูงใจเช่นกัน ความสามารถในการทำงานของคนงาน ไม่ขึ้นกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพอย่างเดียว อิทธิพลของกลุ่มที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน มนุษย์สัมพันธ์มีผลต่อการจัดการและประสิทธิภาพการทำงาน

ยุคต่อมาเป็นแนวคิดการจัดการเชิงพฤติกรรมศาสตร์ (1950) (Behavioral Management) การจัดการเป็นเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์ เป็นกิจกรรมของกลุ่มซึ่งผู้บริหารไม่สามารถทำได้เพียงคนเดียว ต้องร่วมมือกัน การเข้าใจอย่างชัดเจนเรื่องพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล แหล่งที่มาของแรงจูงใจ และลักษณะของความเป็นผู้นำ ซึ่งมีผู้ที่ศึกษา คือ Getzels & Guba พฤติกรรมของผู้จัดการเป็นผลมาจาก 3 ปัจจัย เฮเบอร์ท ไซมอน (Herbert Simon) นำการศึกษาที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมของมนุษย์มาเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการจัดการ ปัจจุบันมีบทบาทในการจัดการมากขึ้น เช่น หลักการจูงใจ การทำให้เกิดความพอใจ ร่วมมือ ฯลฯ

สำหรับกระบวนการของการจัดการ (Process of Management) ได้มีนักวิชาการศึกษาไว้ คือ กระบวนการจัดการของ ฟาโยล การวางแผน (Planning) การจัดหน่วยงาน (Organizing)

การสั่งการ (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) การควบคุม (Controlling) หรือ POCCC ส่วนลูเทอร์ กูลิก และลินดอลล์เออร์วิก (Gilgill and Lindsay Erskine) การจัดวางโครงการ (Planning) การจัดหน่วยงาน (Organizing) การจัดตัวบุคคล (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงานผล (Reporting) การงบประมาณ (Budgeting) หรือ POSDCRB และคุนตซ์ (Koontz) การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การควบคุมงาน (Controlling) หรือ POSDC และ เออร์เนสต์เดล (Ernest Dale) กล่าวว่ากระบวนการจัดการประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การควบคุมงาน (Controlling) การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ (Innovation) การเป็นตัวแทนขององค์กร (Representative)

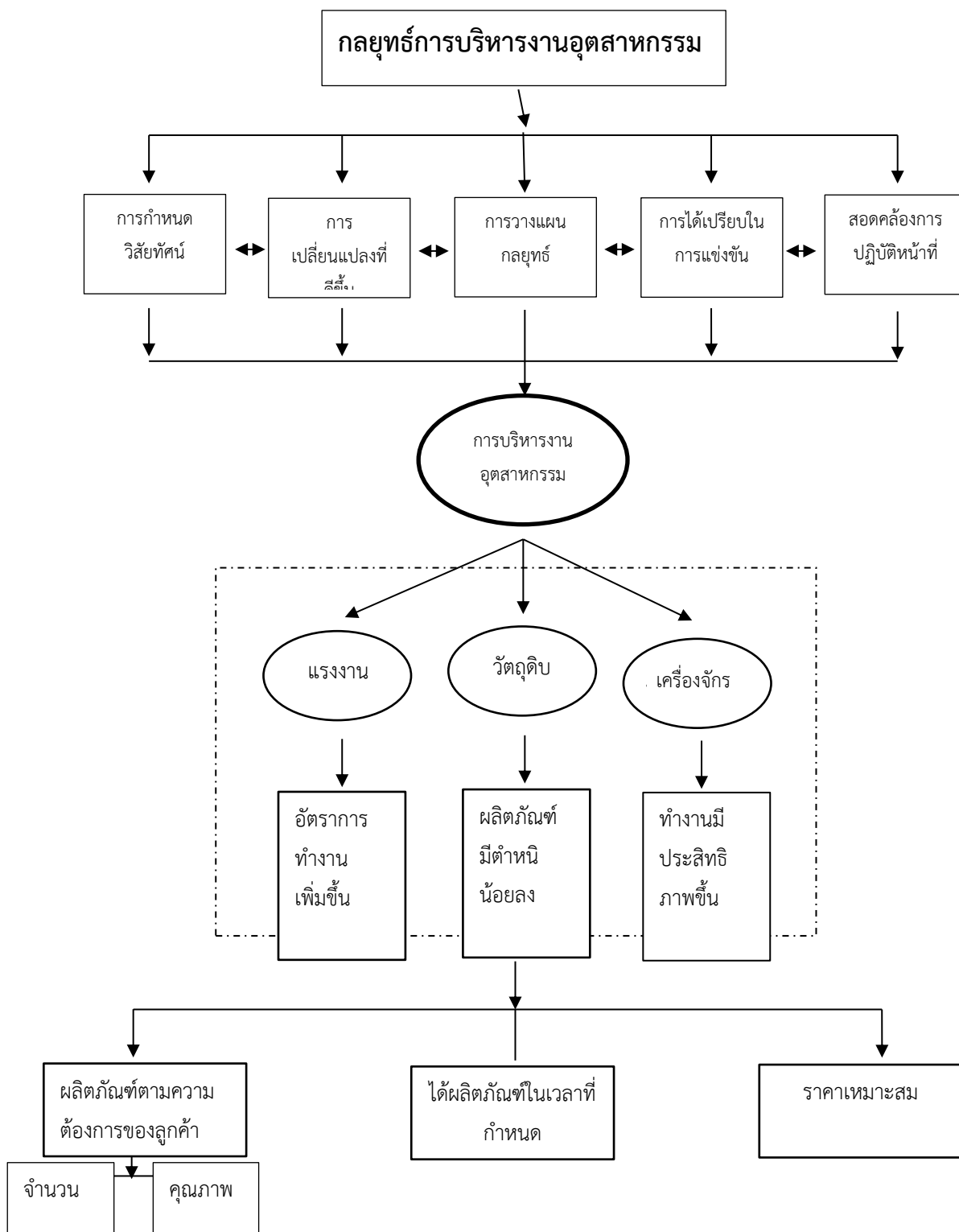
สรุป การบริหารอุตสาหกรรม เกิดจากการผลิตอุตสาหกรรมในครัวเรือน ซึ่งอาศัยความสัมพันธ์ของระดับครอบครัว ต่อมาก็เป็นสถานประกอบการห้างร้านเล็ก ๆ จนพัฒนาไปถึงการบริหารงานขนาดใหญ่อย่างโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งจะต้องมีผู้ร่วมกิจการจำนวนมาก ดังนั้น การบริหารงานจำเป็นที่จะต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลจำนวนมาก ซึ่งการบริหารงานจะต้องมีหลักการและการวางแผนที่ดีจึงจะทำให้ธุรกิจขนาดใหญ่อย่างระดับอุตสาหกรรมบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ขอบข่ายกลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Industry ซึ่งมีคำจำกัดความที่ใช้กับกิจกรรมที่ใช้ทุนและแรงงานเพื่อที่จะผลิตสินค้าหรือจัดให้มีบริการ ซึ่งในลักษณะของความหมายที่เฉพาะเจาะจงลงไปได้แก่การผลิตหรือการแปรรูปเพื่อเป็นปัจจัยในการนำเข้าให้เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปเพื่อการดำเนินการผลิตสินค้าโดยมีโรงงานเป็นที่ทำการผลิตที่เรียกว่าอุตสาหกรรมประเภทโรงงาน (Manufacturing industry) ซึ่งการผลิตในระบบโรงงานอุตสาหกรรมจะมีประสิทธิภาพ (Efficiency) จะต้องอาศัยการบริหารงานอุตสาหกรรมเพื่อที่จะให้มีประสิทธิภาพ ฮา ลอร์ด ดี คุนตซ์ (Harold D. Koontz, 1972 : 102) ได้กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์โดยบุคคลอื่น และการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยการอาศัยคน เงิน วัสดุสิ่งของ เป็นปัจจัยในการปฏิบัติงานเพราะฉะนั้นการบริหารงานจึงเข้ามามีบทบาทในการบริหารงานเป็นอย่างมากต่อจากการกระบวนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม ส่วน โยชิโอ (Yoshio, 2546) ได้กล่าวว่า บทบาทของการบริหารการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมนั้น มุ่งเน้นที่จะผลิตภัณ์ตามที่

ลูกค้าต้องการ ทั้งนี้ยังหมายถึง จำนวนและคุณภาพต้องดีภายในระยะเวลาที่กำหนด และในราคาที่เหมาะสม โดยอาศัยประโยชน์จาก เครื่องจักร อุปกรณ์ แรงงาน และวัตถุดิบในโรงงาน นอกจากนี้ธีรวุฒิ บุญยโสภณ และ วีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ (2537 : 12) ได้กล่าวว่า การบริหารการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมก็คือกระบวนการอย่างหนึ่งในองค์กรอุตสาหกรรม เพื่อวางแผนและควบคุมการผลิต มีลำดับการทำงานเป็นขั้นตอนมีแรงงานเป็นกลไกสำคัญในการบริหาร และมีเครื่องจักรและวัตถุดิบเป็นองค์ประกอบ ซึ่งในปัจจุบัน จากจะมีการแข่งขันในภาคอุตสาหกรรม ผู้ผลิตยังต้องเผชิญกับปัญหาต้นทุนการผลิต เช่น ราคาวัตุดิบ ราคาน้ำมัน ค่าแรงงานต้นทุนทางการเงิน ซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และส่งผลให้ราคาขายสูงขึ้นดังนั้นผู้ผลิตจึงพยายามคิดค้นและหาวิธีการที่จะลดต้นทุนผลิตเพื่อผลประโยชน์ตอบแทนที่ได้รับจากการผลิตและจำหน่ายสินค้ามีมูลค่าสูงขึ้นการจัดการการผลิตซึ่งเริ่มตั้งแต่การออกแบบ การเลือกวัตถุดิบ กระบวนการผลิตจึงเป็นสิ่งสำคัญในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมจะต้องคำนึงถึงจึงต้องมีกลยุทธ์ทางการบริหารเข้ามามีบทบาท ซึ่งจะเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนงาน สเคอร์เมอร์ฮอร์น (Schermerhorn, 2002 : 203) กล่าวว่า กลยุทธ์หมายถึง แผนแม่บทหรือแผนปฏิบัติการหลักสำคัญขององค์กร (Comprehensive Action Plan) ซึ่งองค์การใช้เป็นตัวกำหนดทิศทางการทำงานระยะยาว รวมทั้งใช้เพื่อเป็นแนวทางในการใช้ทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยทำให้ได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยั่งยืน (Sustainable Competitive Advantage) กลยุทธ์จะมุ่งเน้นการนำมาใช้ในสภาวะการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่มีการแข่งขัน (Competitive Environment) อันแสดงถึง “การคาดการณ์ที่ดีที่สุด” (Best Guess) ในสิ่งที่ต้องการกระทำเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะเกิดผลสำเร็จในอนาคตในขณะที่เผชิญอยู่กับคู่แข่ง หรือแม้แต่ในสภาวะการณ์ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่ง เปร็ชและโรบินสัน (Perce and Robinson, 2003 : 3) ได้กล่าวว่า “การจัดการเชิงกลยุทธ์” (Strategic management) เป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจและการปฏิบัติงานต่างๆ ซึ่งจะมีผลต่อการวางแผนและปฏิบัติตามแผน ซึ่งออกแบบมาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรบรรลุผลสำเร็จซึ่งในความสำเร็จของกลยุทธ์ในการบริหารงานดังต่อไปนี้การกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์อย่างเป็นทางการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น,การวางแผนกลยุทธ์,การได้เปรียบในการแข่งขัน,ความสอดคล้องในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อเป็นการวางแผนในการพัฒนาองค์กรให้บรรลุเป้าหมายอีกด้วย

การวิเคราะห์ กลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรม นั้น ทำให้ทราบถึงเป้าหมายของกลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรม ซึ่งนอกจากจะเน้นในด้านการผลิตที่เป็นหลักแล้วยังต้องมีกลยุทธ์ทางการบริหารงานเข้ามาช่วยวางแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่ง การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นส่วนช่วยเติมเต็มในการบริหารงานอุตสาหกรรม โดยเติมเต็มใน 3 ปัจจัยหลักได้แก่ แรงงาน วัตถุดิบ เครื่องจักร ได้ตั้งแผนภูมิที่ 1.1 ดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1.1 ขอบข่ายของกลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรมจุดเน้นของกลยุทธ์
การบริหารงานอุตสาหกรรม

ความสำคัญของกลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรม

การบริหารงานอุตสาหกรรมจะต้องมีการจัดการเชิงกลยุทธ์ตามลำดับขั้นตอนที่สำคัญถึง จะทำให้การบริหารงานของผู้บริหารบรรลุตามเป้าหมาย ดังนี้

1. การกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ขององค์กรธุรกิจ อุตสาหกรรมอย่างเป็นกระบวนการและระบบการจัดการที่ดี ดังนั้นการจัดการเชิงกลยุทธ์ในการ บริหารงานอุตสาหกรรมจึงเป็นตัวกำหนดทิศทางในการดำเนินธุรกิจขององค์กรอุตสาหกรรมซึ่งจะ ช่วยให้ผู้บริหารสามารถปรับเปลี่ยนของสภาพแวดล้อม

2. การจัดการเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น เนื่องจากมีการเตรียมรับกับสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงไว้อย่างล่วงหน้า จึงทำให้ผู้บริหารสามารถค้นหาแนวทางการบริหารงานที่เหมาะสม ที่สุดต่อองค์กร ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ และสภาพแวดล้อมเข้ามา

3. แนวทางที่คิดค้นสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ที่จะนำแนวทางที่ดีมาเป็นกลยุทธ์มา ทำให้เป้าหมายขององค์กรบรรลุ

4. การวางแผนกลยุทธ์เป็นหน้าที่หลักของผู้บริหาร เนื่องจากผู้บริหารต้องกำหนดกลยุทธ์ และวางแผนการประยุกต์ใช้กลยุทธ์ในการดำเนินงานขององค์กรอุตสาหกรรม ดังนั้นความสามารถ ในการกำหนดวางแผนของผู้บริหารและสามารถควบคุมแผนงานให้สามารถปฏิบัติไปตามกลยุทธ์ที่

5. การทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงธุรกิจอุตสาหกรรม เนื่องจากการจัดการ เชิงกลยุทธ์ในการบริหารงานจะช่วยสร้างประสิทธิภาพและศักยภาพในการแข่งขันให้แก่ธุรกิจ อุตสาหกรรม และจะเสริมสร้างการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารของผู้บริหารในการ บริหารงาน รวมทั้งช่วยเตรียมความพร้อมและพัฒนาบุคลากรที่อยู่ภายในองค์กรขนาดใหญ่อย่าง อุตสาหกรรม เนื่องจากการบริหารเชิงกลยุทธ์จะต้องมีการสร้างความเข้าใจอย่างทอ่งแท้และ แนวทางในการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นของสภาพแวดล้อมและคู่แข่ง ซึ่งยังมีมากในปัจจุบัน นอกนี้แล้วการจัดการเชิงกลยุทธ์ยังช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในองค์กรเข้าใจใน ภาพรวมโดยเฉพาะเป้าหมายในการดำเนินงาน ทำให้สามารถจัดลำดับการดำเนินงานตามลำดับ ความสำคัญเร่งด่วนได้

6. การทำให้เกิดความสอดคล้องในการทำงาน เนื่องจากมีการกำหนดการจัดการ วางแผนเชิงกลยุทธ์ จะมีแนวทางการประยุกต์ใช้กลยุทธ์ และการตรวจสอบควบคุมกลยุทธ์ไว้อย่าง ชัดเจน ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันและเกิดความร่วมมือสามัคคีกัน

จะเห็นได้ว่าหลักความสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรมมีความจำเป็นต่อการบริหารงานซึ่งจะช่วยเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารที่จะทำให้การบริหารงานมีระเบียบแบบแผนและสามารถทำให้เป้าหมายขององค์กรบรรลุเป้าหมายได้

ลักษณะของธุรกิจการประกอบการอุตสาหกรรม

การประกอบการในภาคอุตสาหกรรมมีหลายขนาด และ การบริหารงานจะต้องแบ่งเป็นหมวดหมู่ของธุรกิจซึ่งถือว่าเป็น องค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารงานธุรกิจอุตสาหกรรมซึ่งจะทำให้ผู้บริหารทราบถึงการใช้กลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรมแต่ละประเภท ซึ่งมี หมวดหมู่ของประเภทอุตสาหกรรมดังนี้ (ค่านาย อภิปรัชญาสกุล, 2555)

อุตสาหกรรมพื้นฐาน (Primary Industries) อุตสาหกรรมพื้นฐาน หมายถึงส่วนของอุตสาหกรรมตามลักษณะทางเศรษฐกิจโดยการแยก หรือ รวมทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ไม้ แร่ ทองแดง รวมถึงกิจกรรม เช่น การทำฟาร์ม และการประมง บริษัทที่ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินงาน อุตสาหกรรมพื้นฐานสามารถทำหน้าที่เกี่ยวข้องในการแปรสภาพทรัพยากรธรรมชาติ เป็นผลิตภัณฑ์ซึ่งอุตสาหกรรมพื้นฐานส่วนใหญ่อยู่ในประเทศกำลังพัฒนามากกว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว

ซึ่งพื้นฐานทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรธรรมชาติเข้าสู่อุตสาหกรรมพื้นฐาน โดย ผลิตภัณฑ์จากส่วนนี้จะเป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรม โดยธุรกิจในการอุตสาหกรรมพื้นฐานรวมถึง การเกษตร ธุรกิจเกษตร ประมง ป่าไม้ เหมืองแร่ และทำเหมืองหิน

อุตสาหกรรมพื้นฐานจะอยู่รอบตัวเราทุกวัน เช่น อาหารที่รับประทานทุกวัน บริการรถยนต์ เพราะทุก สินค้าล้วนเกิดจากอุตสาหกรรมพื้นฐานทั้งสิ้น การมีบ้านอยู่ก็เกิดจากการทำป่าไม้ การมีนมวัวรับประทาน เกิดจากการการทำฟาร์มวัวนม การมีเหล็กสร้างบ้านเกิดจากเหมืองแร่เหล็ก การมีเสื้อกันหนาวขนแกะเกิด จากฟาร์มแกะ การทำถนนเกิดจากการมีหินลูกรัง ฉะนั้น อุตสาหกรรมพื้นฐานจึงเป็นแหล่งวัตถุดิบของ อุตสาหกรรมแปรรูปอื่น ตัวอย่างใช้การผลิตผลิตภัณฑ์ ด้ายขนสัตว์

การแบ่งหมวดหมู่ของภาคอุตสาหกรรม การแบ่งหมวดหมู่ของภาคอุตสาหกรรม สามารถแบ่งได้ตามแนวคิดและหลักการได้หลายแบบ ดังนี้

1. แบ่งตามโคลินคลาร์ค (Colin Clark) ในหนังสือ The Conditions of Economic Progress แบ่งอุตสาหกรรมออกเป็น 3 สาขา ดังนี้

1.1 อุตสาหกรรมสาขาที่หนึ่ง ได้แก่ การเกษตร การเลี้ยงสัตว์ การประมง การป่าไม้ การล่าสัตว์

1.2 อุตสาหกรรมสาขาที่สอง ได้แก่ การทำเหมืองแร่ หัตถอุตสาหกรรม การก่อสร้างและ
สาธารณูปโภค

1.3 อุตสาหกรรมสาขาที่สาม ได้แก่ การพาณิชย์ การเงิน การประกันภัย การขนส่ง
หน่วยงานราชการ การบริการ และอื่นๆ

2. แบ่งตามประเภทอุตสาหกรรมมาตรฐานระหว่างประเทศ (International
Standard Industrial Classification :ISIC) แบ่งอุตสาหกรรมออกเป็น 4 สาขา ดังนี้

2.1 เหมืองแร่

2.2 อุตสาหกรรมโรงงาน

2.3 การก่อสร้าง

2.4 ไฟฟ้า ประปา และสาธารณูปโภค

3. แบ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามตารางปัจจัยการผลิต (I – O Table) ของประเทศไทย
เพื่อแสดงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศ โครงสร้างทางการบริโภคทั้งภาครัฐและ
ภาคเอกชน การสะสมทุน และการส่งออกและการนำเข้า การแบ่งหมวดหมู่สามารถแบ่งโดยใช้
รหัสตั้งแต่ 01 – 33 เช่น

01 การเพาะปลูก	06 การผลิตอาหาร
02 การเลี้ยงปศุสัตว์	07 การผลิตเครื่องดัด
03 การทำป่าไม้	08 การผลิตยาสูบ
04 การทำประมง	09 การผลิตสิ่งทอ
05 การทำเหมืองแร่และย่อยหิน	10 การผลิตเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า

4. แบ่งตามมาตรฐานการค้าระหว่างประเทศ (Standard International Trade
Classification : SITC) นิยมใช้ในเรื่องเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ โดยแบ่งเป็น 9 หมวด ได้แก่

1.หมวดอาหาร	6.หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง
2.หมวดยาสูบและเครื่องดื่ม	7.หมวดสินค้าถาวร
3.หมวดวัสดุก่อสร้าง	8.หมวดสินค้าเครื่องจักร
4.หมวดสินค้าสำเร็จรูปขั้นต้น	9.หมวดอุปกรณ์การขนส่ง
5.หมวดสินค้าสำเร็จรูปขั้นสูง	

5. แบ่งตามมาตรฐานอุตสาหกรรมในประเทศไทย (Thailand Standard Industrial Classification : TSIC) เป็นระดับตัวเลข 5 หลัก เช่น

31119 การผลิตผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์

31142 การผลิตน้ำปลา

31410 การบ่มใบยาสูบ

ตัวเลขหลักที่ 1 ระบุหมวดของกิจกรรม

ตัวเลขหลักที่ 2 บอกรายการในกลุ่มหลัก

ตัวเลขหลักที่ 3 บอกรายการในกลุ่มย่อย

ตัวเลขหลักที่ 4 และ 5 บอกชนิดของอุตสาหกรรม

6. แบ่งตามการคำนวณรายได้ประชาชาติ โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแบ่งภาคเศรษฐกิจออกเป็น 11 สาขา และสาขาอุตสาหกรรมแบ่งเป็น 20 ประเภทได้แก่

1.อาหาร	11.เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี
2.เครื่องดัด	12.น้ำมันปิโตรเลียม
3.ยาสูบ	13.ยางและผลิตภัณฑ์ยาง
4.สิ่งทอ	14.ผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ
5. สิ่งทอสำเร็จรูปยกเว้นรองเท้า	15.อุตสาหกรรมโลหะขั้นมูลฐาน
6. หนังสัตว์ ผลิตภัณฑ์หนังสัตว์และรองเท้า	16.ผลิตภัณฑ์โลหะ
7. ไม้และไม้ก๊อก	17.การซ่อมเครื่องจักรที่ไม่ใช้ไฟฟ้า
8. เครื่องเขียนและเครื่องตกแต่ง	18.เครื่องจักรที่ใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์
9. กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	19.อุปกรณ์การขนส่ง
10.การพิมพ์และการพิมพ์โฆษณา	20.อื่น ๆ

7. แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรมสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แบ่งเป็น 39 กลุ่มดังนี้

เครื่องปรับอากาศ เครื่องทำความเย็น	การจัดการของเสียและวัสดุ เหลือใช้	การพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ กระดาษ
ก๊าซ	แก้วและกระจก	เคมี
แกรนิตและหินอ่อน	เครื่องจักรกลและโลหะการ	เครื่องนุ่มห่ม
เครื่องจักรกลการเกษตร	ชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์	ซอฟต์แวร์

เซรามิก	เทคโนโลยีชีวภาพ	น้ำตาล
ปิโตรเคมี	ปูนซีเมนต์	ผลิตภัณฑ์ยาง
ผู้ผลิตไฟฟ้า	พลังงานทดแทน	พลาสติก
เฟอร์นิเจอร์	ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	ไม้อัด ไม้บาง และวัสดุแผ่น
ยา	ยานยนต์	เยื่อและกระดาษ
รองเท้า	โรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	โรงเลื่อยและโรงอบไม้
สมุนไพร	สิ่งทอ	หนังและผลิตภัณฑ์หนัง
หลังคาและอุปกรณ์	หัตถอุตสาหกรรม	เหล็ก
อลูมิเนียม	อัญมณีและเครื่องประดับ	อาหาร

ซึ่งในปัจจุบัน ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและระบบการขนส่งสามารถที่จะทำให้โรงงานอุตสาหกรรมสามารถตั้งได้อยู่ไกลจากแหล่งวัตถุดิบได้ ซึ่ง องค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรมก็จะเป็นส่วนสำคัญเช่นเดียวกันจะทำให้การบริหารงานในหลายภาคส่วนบรรลุตามเป้าหมาย

ประเภทของอุตสาหกรรมเพื่อการบริหารงาน

อุตสาหกรรมเป็นการแปรสภาพของวัสดุผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลตามวัตถุประสงค์ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการทำให้วัตถุดิบนั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ซึ่งมีการแบ่งประเภทอุตสาหกรรมได้หลายแบบดังนี้ (ค่านาย อภิปรัชญาสกุล, 2555)

1. ประเภทอุตสาหกรรมตามลักษณะการใช้งาน แบ่งเป็น 2 ประเภทคืออุตสาหกรรมสินค้าทุน และอุตสาหกรรมสินค้าบริโภค
2. ประเภทอุตสาหกรรมตามวิธีดำเนินงาน แบ่งเป็น 5 ประเภท ดังนี้
 - 2.1 อุตสาหกรรมสกัดจากธรรมชาติ
 - 2.2 อุตสาหกรรมการผลิต
 - 2.3 อุตสาหกรรมบริภัณฑ์
 - 2.4 อุตสาหกรรมหัตถกรรม
 - 2.5 อุตสาหกรรมบริการ
3. การแบ่งประเภทอุตสาหกรรมตามลำดับขั้นของการผลิต แบ่งเป็น 3 ชั้น ดังนี้
 - 3.1 อุตสาหกรรมขั้นปฐม หรืออุตสาหกรรมพื้นฐาน (Primary Industry) เป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่ยังไม่มีการแปรรูป เช่น การทำนา การประมง การเลี้ยงสัตว์ ขุดน้ำมัน ฯลฯ

3.2 อุตสาหกรรมขั้นกลาง (Secondary Industry) เป็นอุตสาหกรรมที่นำเอาผลผลิตจาก อุตสาหกรรมขั้นปฐมมาแปรรูป เช่น อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมัน โรงสีข้าว การแปรรูปสัตว์ น้ำแช่แข็ง อุตสาหกรรมผลิตผลไม้ กระจก ฯลฯ

3.3 อุตสาหกรรมขั้นที่ 3 (Tertiary Industry) เป็นอุตสาหกรรมที่ทำหน้าที่ในการจำหน่าย แลกเปลี่ยน และให้บริการ เช่น การขนส่ง การค้า การธนาคาร ฯลฯ

4. การแบ่งประเภทของอุตสาหกรรมจำแนกตามลักษณะผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

4.1 อุตสาหกรรมหนัก (Heavy Industry) เป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่มี น้ำหนักมาก ต้องใช้เครื่องมือ เครื่องจักร แรงงาน และเงินทุนมากรวมทั้งใช้เทคโนโลยีระดับสูงด้วย เช่น อุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ การผลิตเหล็กเส้น การผลิตเครื่องจักรกล ฯลฯ

4.2 อุตสาหกรรมเบา (Light Industry) เป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่มี น้ำหนักเบา ใช้เครื่องมือ เครื่องจักร แรงงาน และเงินทุนน้อยและใช้เทคโนโลยีระดับต่ำ เช่น อุตสาหกรรม ทอผ้า อุตสาหกรรมผลิตของเด็กเล่นเสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า อาหาร กระจก ฯลฯ

5. การแบ่งประเภทของอุตสาหกรรมตามขนาดของกิจการ ประเทศไทยกำหนดเกณฑ์ประเภท อุตสาหกรรมตามขนาดได้ 4 ขนาดดังนี้ อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมขนาดกลาง และอุตสาหกรรม ขนาดย่อม และ อุตสาหกรรมในครอบครัว ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5.1 ธุรกิจขนาดใหญ่ ได้กำหนดลักษณะไว้ดังนี้

ประเภทกิจการ	การจ้างงาน (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)
ผลิตสินค้า	มากกว่า 200	เกินกว่า 200
บริการ	มากกว่า 200	เกินกว่า 200
ค้าส่ง	มากกว่า 50	เกินกว่า 100
ค้าปลีก	มากกว่า 30	เกินกว่า 60

อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตแบตเตอรี่ อุตสาหกรรมถลุงเหล็ก เป็นต้น ซึ่งมีระบบ การจัดการที่ดี ไซ้คนที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถเฉพาะด้าน หลายสาขา เช่น วิศวกรรม อิเล็กทรอนิกส์ ในการดำเนินงานผลิตมีกรรมวิธีที่ยุ่งยากใช้เครื่องจักร คนงาน เงินทุน จำนวนมากขึ้น มีกระบวนการผลิตที่ทันสมัย และผลิตสินค้าได้ทีละมาก ๆ มีการวางจบบุคคลระดับผู้บริหารที่มีความสามารถ

5.2 ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ได้กำหนดลักษณะไว้ดังนี้

ประเภทกิจการ	การจ้างงาน (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)
ผลิตสินค้า	51-200	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 200
บริการ	51-200	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 200
ค้าส่ง	26-50	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 100
ค้าปลีก	16-30	เกินกว่า 30 แต่ไม่เกิน 60

อุตสาหกรรมขนาดกลางได้แก่ อุตสาหกรรมทอกระสอบ อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป เป็นต้น การดำเนินงานของอุตสาหกรรมขนาดกลางต้องมีการจัดการที่ดี แรงงานที่ใช้ต้องมีทักษะ ความรู้ ความสามารถในการ กระบวนการผลิตเป็นอย่างดี เพื่อที่จะได้สินค้า ที่มีคุณภาพระดับเดียวกัน

5.3 ธุรกิจขนาดย่อม ได้กำหนดลักษณะไว้ดังนี้

ประเภทกิจการ	การจ้างงาน (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)
ผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50
บริการ	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50
ค้าส่ง	ไม่เกิน 25	ไม่เกิน 50
ค้าปลีก	ไม่เกิน 15	ไม่เกิน 50

อุตสาหกรรมขนาดย่อม ได้แก่ โรงกลึง อูซ่อมรถ โรงงานทำขนมปัง โรงสีข้าว เป็นต้น ในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมขนาดย่อมมีขบวนการผลิตไม่ซับซ้อนใช้แรงงานที่มีฝีมือไม่มากนัก

5.4 อุตสาหกรรมในครอบครัว เป็นอุตสาหกรรมที่ทำกันในครัวเรือน หรือภายใน บ้านใช้ แรงงานคนในครอบครัวเป็นหลัก บางทีอาจใช้เครื่องจักรขนาดเล็กช่วยในการผลิต ใช้วัตถุดิบ วัสดุที่หาได้ใน ท้องถิ่นมาเป็นปัจจัยในการผลิตอุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ การทอผ้า การจักสาน การทำนม การทำอิฐมอญ ฯลฯ ลักษณะการดำเนินงานไม่เป็นระบบเท่าใดนัก รวมทั้งการใช้ เทคโนโลยีแบบง่าย ๆ ไม่ยุ่งยากซับซ้อน และมีการลงทุนไม่มากนัก

อุตสาหกรรมสามารถจำแนกได้เป็นหลายขนาดและหลายประเภทดังจะได้ทราบจากรายละเอียดซึ่งจะขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ประเภทต่างๆ เช่น ตามลักษณะการใช้งาน , ลักษณะตามวิธีดำเนินงาน และ ตามลำดับขั้นของการผลิต ซึ่งจะต้องมีการแบ่งขนาดและประเภทเพื่อที่จะให้ง่ายต่อการวางแผนการบริหารงานในอนาคต

ประโยชน์ของการบริหารกลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรม

การบริหารกลยุทธ์ทางการบริหารงานอุตสาหกรรมถือว่ามีความสำคัญและเป็นประโยชน์ในการบริหารงาน เพราะธุรกิจอุตสาหกรรมถือว่าเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ที่จำเป็นต้องมีการวางแผนกลยุทธ์เพื่อให้ตรงเป้าหมาย ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. สามารถช่วยเตรียมความพร้อมในการพัฒนาบุคลากรในสถานะที่เปลี่ยนแปลงในตลาดการแข่งขันในสถานะปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม
2. การบริหารงานสามารถที่จะตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันภายในและภายนอกและสถานะสิ่งแวดล้อมได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้ทันทางที่
3. ทำให้การบริหารงานเป็นองค์กรแบบมีส่วนร่วม โดยที่จะมุ่งเน้นการสร้าง การวางแผนกลยุทธ์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับองค์กรในระยะยาว
4. สามารถนำรูปแบบกลยุทธ์ไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและได้ผลยิ่งขึ้นพร้อมที่จะเข้าสู่กระบวนการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพในเชิงรุกมากยิ่งขึ้น
5. ทำให้ทราบถึงสมรรถนะของคู่แข่งทางธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วและที่จะเข้ามาใหม่ ตลอดจนทราบความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์
6. มีการจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสมและพอดีต่อองค์กร เพื่อให้ที่จะให้บรรลุเป้าหมายในการจัดทำโครงการของแต่ละหน่วยงานย่อยในองค์กร
7. มีศักยภาพที่สูงขึ้นในการสร้างความร่วมมือในการหาแหล่งวัตถุดิบเพื่อป้อนเข้าสู่ระดับโรงงานอุตสาหกรรม
8. บุคลากร ผู้บริหารทุกระดับองค์กรส่วนร่วมในการกำหนดกลยุทธ์การแข่งขันขององค์กร
9. บุคลากร ผู้บริหารทุกระดับ ในองค์กร สามารถรับรู้ถึง การวางแผน ปรัชญา วิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายขององค์กร
10. ผู้บริหารองค์กร ธุรกิจรับรู้ถึงประสิทธิภาพของกลยุทธ์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและมองเป้าหมายตลาดได้อย่างเหมาะสมกับสถานะการแข่งขัน ตลอดจนสามารถแก้ไขปรับปรุงให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
11. ผู้บริหารองค์กรสามารถรับรู้ถึงประสิทธิภาพของกลยุทธ์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนสามารถแก้ไข ปรับปรุงให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้
12. ทำให้องค์กร ธุรกิจมีศักยภาพและประสิทธิภาพในการแข่งขันที่สูงต่อสถานะการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน
13. การวางแผนและการดำเนินกระบวนการทางธุรกิจอุตสาหกรรม ขององค์กรมีความ

ต่อเนื่องและทันกับการเปลี่ยนแปลงต่อสภาวะการแข่งขันในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น ประโยชน์ของการบริหารกลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรม จะก่อให้เกิดการวางแผน การดำเนินงานให้องค์กรสามารถนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและได้ผลยิ่งขึ้นพร้อมที่จะเข้าสู่กระบวนการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพในเชิงรุกมากยิ่งขึ้นและเป็นการเพิ่มสมรรถนะของคู่แข่งชั้นทางธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วและที่จะเข้ามาใหม่ ตลอดจนทราบความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์และยังเกิดความมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กรที่สามารถกำหนดกลยุทธ์การแข่งขันขององค์กรและสามารถรับรู้ถึง การวางแผน ปรัชญา วิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายขององค์กรซึ่งจะทำให้การดำเนินกระบวนการทางธุรกิจอุตสาหกรรมขององค์กรมีความต่อเนื่องและทันกับการเปลี่ยนแปลงต่อสภาวะการแข่งขันในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

สรุป

กลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรมเทคโนโลยีทำให้เรามีความสะดวกสบายทุกอย่าง ซึ่งเป็นเทคโนโลยีทางด้านสร้างสรรค์ ซึ่งตลอดระยะเวลาของการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ผ่านมา ไทยยังขาดการวางแผนระยะยาวเกี่ยวกับอุตสาหกรรมและการวางแผนค้นคว้าทางเทคโนโลยีเพื่อนำมาใช้ในอนาคตซึ่งในการนำเทคโนโลยีเข้ามาจะมีบทบาทในอุตสาหกรรมจำเป็นจะต้องมีการผลักดันรูปแบบการพัฒนาที่มีสังคมเป็นผู้พัฒนาและรัฐเป็นองค์ประกอบเสริมเพื่อผลักดันส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์และสร้างสรรค์เพื่อต่อยอดสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศในการเปลี่ยนช่วงเข้าสู่สังคมแห่งเทคโนโลยีที่แท้จริงซึ่งการบริหารอุตสาหกรรม เกิดจากการผลิตอุตสาหกรรมในครัวเรือนซึ่งอาศัยความสัมพันธ์ของระดับครอบครัว ต่อมาก็เป็นสถานประกอบการห้างร้านเล็ก ๆ จนพัฒนาไปถึงการบริหารงานขนาดใหญ่อย่างโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งจะต้องมีผู้ร่วมกิจการจำนวนมาก

การวิเคราะห์ กลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรมจะ ทำให้ทราบถึงเป้าหมายของกลยุทธ์ โดยจะมีการเติมเต็มใน 3 ปัจจัยหลักได้แก่ แรงงาน วัตถุดิบ เครื่องจักร ซึ่งจะมีกรอบของขอบเขตขอบการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ เพราะเป็นกรอบแนวทางในการกำหนดทิศทางที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จเหนือคู่แข่งชั้นโดยการจัดการเชิงกลยุทธ์จะต้องมีกระบวนการตามขั้นตอน ดังนี้ 1.การกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ 2.การจัดการเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น 3.แนวทางที่คิดค้นสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้ 4.การวางแผนกลยุทธ์เป็นหน้าที่หลักของผู้บริหาร 5.การทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงธุรกิจ 6.การทำให้เกิดความสอดคล้องในการทำงาน ซึ่งการที่จะทำตามลำดับขั้นให้ชัดเจนจำเป็นที่การบริหารงานจะต้องแบ่งเป็น หมวดหมู่ของธุรกิจซึ่งถือว่าเป็น องค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารงานธุรกิจ

อุตสาหกรรมซึ่งจะทำให้ผู้บริหารทราบถึงการใช้กลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรมแต่ละประเภทซึ่งสามารถจำแนกได้เป็นหลายขนาดและหลายประเภทดังจะได้ทราบจากรายละเอียดซึ่งจะขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ประเภทต่างๆ เช่น ตามลักษณะการใช้งาน ลักษณะตามวิธีดำเนินงาน และตามลำดับขั้นของการผลิต ซึ่งจะต้องมีการแบ่งขนาดและประเภทเพื่อที่จะให้ง่ายต่อการวางแผนการบริหารงานในอนาคต

คำถามประจำบท

1. จงอธิบายถึงผลกระทบทางกลยุทธ์ในการบริหารงานอุตสาหกรรมว่ามีลักษณะอย่างไร และจะมีแนวทางการแก้ไขอย่างไรบ้าง
2. ประวัติความเป็นมาของการบริหารงานอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับด้านใดมากที่สุด ในสังคมไทยในปัจจุบัน และมีวิวัฒนาการมาได้อย่างไร
3. การบริหารงานอุตสาหกรรมจะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างไรจงบอกตั้งแต่การพัฒนารั้งแต่เริ่มต้นของการพัฒนาการบริหารงานอุตสาหกรรม
4. จงวิเคราะห์ถึงแนวทางขอขบข่ายกลยุทธ์การบริหารงานอุตสาหกรรมว่ามีลักษณะอย่างไรและมีผลกระทบในด้านใดบ้างต่อประเทศไทยพร้อมยกตัวอย่าง
5. จงบอกขั้นตอนของการจัดการเชิงกลยุทธ์จะต้องมีกระบวนการตามขั้นตอนอย่างไร และมีขั้นตอนอะไรบ้าง
6. จงแบ่งตามมาตรฐานอุตสาหกรรมในประเทศไทย (Thailand Standard Industrial Classification : TSIC) เป็นระดับตัวเลข 5 หลักว่าในแต่ละหลักมีความหมายว่าอย่างไร
7. จงบอกลักษณะของการแบ่งหมวดหมู่ของธุรกิจการประกอบการภาคอุตสาหกรรมพื้นฐานว่ามีอะไรบ้างในลักษณะอย่างไร
8. จงเปรียบเทียบประเภทอุตสาหกรรมเพื่อการบริหารมา ในแต่ละด้าน มีความแตกต่างกันอย่างไร ด้านที่ 1 ตามลักษณะการใช้งาน ด้านที่ 2 ลักษณะตามวิธีดำเนินงาน และ ด้านที่ 3 ตามลำดับขั้นของการผลิต
9. จงบอกถึงสาเหตุของการนำการบริหารกลยุทธ์อุตสาหกรรมที่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการนำมาบริหารงานอย่างไรพร้อมยกตัวอย่าง
10. ทิศทางและนโยบายของประเทศที่จะป้องกันผลกระทบทางอุตสาหกรรมในประเทศและต่างประเทศอย่างไรบ้าง พร้อมยกตัวอย่าง

เอกสารอ้างอิง

- คำนาย อภิปรีชญาสกุล. (2555). **คู่มือพัฒนาความสามารถด้านโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมและการเหมืองแร่ (Industry and Mining Logistics Performance Development Handboo)**. กรุงเทพฯ : โฟกัสมีเดียแอนด์ พับลิชชิ่ง.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2555). การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธีรวุฒิ บุญยโสภณ และวีรพงษ์ เฉลิมจิระวัฒน์. (2537). **พื้นฐานงานอุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ไพโรจน์ ปิยะวงศ์. (2545). **การจัดการเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). **องค์การและการจัดการ (Organization and Management : O & M)**. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร
- สุพานี สฤกษ์วานิช. (2552). **พฤติกรรมองค์การสมัยใหม่:แนวคิดและทฤษฎี**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุมาลี จิระจรัส. (2548). **การจัดการเชิงกลยุทธ์**. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- สุรัสวดี ราชกุลชัย. (2543). **การวางแผนและการควบคุมทางการบริหาร**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย แหวนเพชร (2548). **มนุษย์สัมพันธ์ในการบริหารอุตสาหกรรม (Human relations in industrial management)**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ธรรมกมล.
- Schermerhorn, Jr., John R. (2002). **Management**. (4thed). New York : John Wiley & Sons, Inc.]
- Pitts, Robert A. and Lei, (2000) David. **Strategic Management: Building and Sustaining Competitive Advantage**. 2nd U.S.A. : South-Western Publishing.